

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ S.**, **2/ F.**, obidvaja zastúpení JUDr. Ing. M., proti žalovanému **M.**, zastúpenému JUDr. P., o ochrane proti porušovaniu práv k ochrannej známke a proti nekalej súťaži, na odvolanie žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2006 č. k. 9 Cbs 207/2004-190, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. V časti o určenie povinnosti žalovanému zdržať sa užívania šikmého bočného šrafovania obalu k označeniu mliečnych výrobkov konanie zastavil. Súčasne zastavil konanie o žalobe žalobcu 2/ a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu žalovaného trovy konania vo výške 12 277 Sk.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca 2/ zobral svoju žalobu celkom späť a žalobca 1/ vzal späť žalobu v bode 4 petitu. Keďže žalovaný s týmto dispozičným úkonom súhlasil, s poukazom na § 96 O.s.p. konanie o určenie povinnosti žalovanému zdržať sa užívania šikmého bočného šrafovania obalu k označeným mliečnym výrobkom voči žalovanému 1/ a o žalobe žalobcu 2/ zastavil. Súd prvého stupňa sa ďalej zaoberal len možným porušením práv žalobcu 1/ a konštatoval, že žalobca 1/ nemôže uplatňovať práva k ochranným známkam žalobcu 2/, a to ani na základe licenčnej zmluvy, uzavretej medzi žalobcami, keďže táto nadobudla účinnosť vo vzťahu k tretím osobám až po podaní žaloby.

Na uvedené nemá vplyv ani majetková účasť žalobcu 2/ v spoločnosti žalobcu 1/. Súdu nebol doručený žiaden návrh, ktorým by žalobca 1/ reagoval na vzniknutú procesnú situáciu, a z ktorého by mu po následnom rozhodnutí vyplývalo právo domáhať sa ochrany aj vo vzťahu k porušeniu práv k ochranným známkam žalobcu 2/.

K nároku žalobcu 1/ ďalej uviedol, že žalobca 1/ je právnickou osobou podnikajúcou do 25.2.2004 pod obchodným menom Z., zaoberajúcou sa hlavne výrobou a spracovaním mlieka a mliekárenských výrobkov, vrátane syrov a je tradičným výrobcom mliečnych produktov na Slovensku. Je tiež majiteľom slovnej ochrannej známky K. č. X. s právom prednosti od 29.12.1983 a ďalších piatich ochranných známok, ktoré slovo K. obsahujú. Výrobok žalobcu 1/ obsahuje výrazný nápis K., vyhotovený malými bielymi písmenami na červenom podklade, tvaru zaobleného obdĺžnika s konvexnou vypuklinou na hornej strane obdĺžnika.

Žalovaný je právnickou osobou zaoberajúcou sa výrobou a spracovaním mlieka, vrátane syrov. Výrobok žalovaného obsahuje výrazný nápis K., vyhotovený veľkými bielymi písmenami na červenom podklade tvaru zaobleného obdĺžnika s konklávnymi dlhšími stranami.

Po odcitovaní ustanovenia § 25 ods. 1 zák. č. 55/1997 Z.z., § 44 ods. 1, § 46 ods. 1, § 47 a § 48 Obchodného zákonníka, ďalej § 120 ods. 1 a § 132 O.s.p. dospel k záveru, že v predmetnom konaní je potrebné vyriešiť otázku zameniteľnosti označenia K., používaného na výrobku žalovaného s označením K., ku ktorému sa viažu ochranné známky žalobcu 1/ a následne otázku možnej zameniteľnosti výrobku žalovaného z hľadiska jeho celkového prevedenia s výrobkom žalobcu 1/. K tvrdenej vizuálnej a fonetickej zameniteľnosti slov K. a K. uviedol, že napriek určitej miere vizuálnej podobnosti týchto slov, túto nemožno vnímať izolovane, ale možnú zameniteľnosť je potrebné hodnotiť z hľadiska celkového dojmu, ktorý sú tieto slová spôsobilé vyvolať u priemerného spotrebiteľa. Skonštatoval, že pri takomto celkovom nazeraní na predmetné slovné označenia možno dôjsť k záveru, že fonetické rozdiely slova K. a slova K. v kontexte ich značne rozdielného významu (slovo K. označuje ľudový tanec a slovo K. zase znamená druhové označenie zvierat'a), sú dostatočne

rozlíšiteľné na to, aby vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti vylúčili ich zameniteľnosť. Na základe uvedeného konanie žalovaného nepovažoval za konanie, ktoré skutkovo napíňa ustanovenie § 25 ods. 1 zák. č. 55/1997 Z.z. a žalobcovi 1/ nepriznal ochranu podľa § 26 a nasl. uvedeného zákona.

Ďalej uviedol, že pri posudzovaní možnej zameniteľnosti výrobku žalovaného s výrobkom žalobcu 1/ je potrebné hodnotiť celkový dojem uvedených výrobkov, ktorý tieto zanechajú u priemerného spotrebiteľa, resp., či sú spôsobilé vyvolať mylnú predstavu vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti, vedúcej k nebezpečenstvu vyvolania zámeny, či k vyvolaniu žalobcom uvádzaného zdania spolunáležitosti výrobkov a ich výrobcov. Obal výrobku žalovaného obsahuje názov K., ktorý je na rozdiel od slova K. napísaný veľkými písmenami, ako aj iným typom písma. Označenie K. je vyhotovené na červenom rámečku s miernym oblúkom nadol, opačne ako má žalobca 1/. Následne súd konštatoval, že použitie červeného rámečka na označenie mliečnych výrobkov, na ktorom je označenie výrobku napísané písmom zhodnej farby, rovnako farebne zhodné stvárnenie pozadia výrobku, nie je možné obmedziť len na určitý konkrétny výrobok. Podstatné je, aby grafické prevedenie výrobku bolo vyhotovené spôsobom vylučujúcim jeho zameniteľnosť.

Po komplexnom vyhodnotení výrobku žalovaného a žalobcu 1/, obalu týchto výrobkov, súd uzavrel, že tieto objektívne nie sú spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo zámeny, nakoľko je na nich dostatočné množstvo odlišiteľných prvkov. Napriek existencii niektorých podobných prvkov na obale oboch výrobkov, nemožno bez ďalšieho dovodzovať ich zameniteľnosť. Určitú mieru podobnosti nie je možné vylúčiť. Dôležité je, aby nešlo o podobnosť, ktorá by mala vplyv na vnímanie priemerne pozorného spotrebiteľa.

K žalobcom predloženému dôkazu, a to propagačnému letáku, distribuovaného sieťou podnikových predajní Pekárni IlaS, na ktorom došlo k zámene výrobcu výrobku označeného názvom K., kde namiesto žalovaného bol uvedený žalobca 1/, súd uviedol, že žalobcovi sa nepodarilo zabezpečiť zodpovedného zástupcu výrobcu tohto propagačného materiálu za účelom vysvetlenia okolností, za ktorých došlo k uvedenej zámene. Súčasne zdôraznil, že nemožno celkom vylúčiť ani zámenu

výrobkov, u ktorých objektívne zameniteľnosť nie je daná. Vnímanie priemerného spotrebiteľa, ale aj osôb s vyššou mierou erudovanosti, nemožno zamieňať s nepozornosťou, keď v dôsledku subjektívnych okolností na strane týchto osôb môže sa stať chyba a dôjsť k nesprávnemu označeniu predávajúceho.

K prieskumu uskutočneného marketingovou a prieskumnou spoločnosťou T., ako dôkazu o porušovaní práv žalobcu 1/ zo strany žalovaného, súd poznamenal, že čas, ktorý priemerný spotrebiteľ venuje rozlíšeniu jednotlivých výrobkov, nie je možné redukovať na zlomok sekundy tak, ako je to stanovené v prieskume, pričom súčasne nie je zrejmé, na základe čoho bol stanovený časový úsek 1/16 a 1/4 sekundy na rozoznanie výrobku spotrebiteľom.

Cenu výrobkov z hľadiska predmetu tohto konania súd považoval za právne irelevantnú.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca 1/. Navrhol rozsudok v zamietajúcej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolania vytýkal súdu prvého stupňa, že vec nesprávne právne posúdil, keď na základe licenčnej zmluvy, uzavretej medzi žalobcami, ktorá nadobudla účinnosť voči tretím osobám počas konania a podaní žalobcu 2/ zo 17.2.2006 a žalobcu 1/ z 29.5.2006 nerozhodol o ďalšom nároku žalobcu 1/, t.j. o ochrane oproti nekalej súťaži a proti porušovaniu práva z ochrannej známky V. Nesprávne právne posúdenie spočíva v opomenutí aplikácie ustanovenia § 154 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Týmto postupom súd vylúčil z posudzovania celý známkový rad, ku ktorému požíval právo žalobca 1/ na základe licenčnej zmluvy a dospel tak aj k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesprávne tiež posúdil splnenie podmienok nekalej súťaže, keď opomenul, že podstata predkladaných dôkazov spočívala v tom, že žalovaný použil jednotlivé prvky ochranných známk tak, že dosiahol synergický efekt vyvolania možnosti zameniteľnosti svojho výrobku K. s výrobkami K. a V. Podľa žalobcu súd zámerne vynechal porovnanie oboch výrobkov žalobcu 1/ K. a V. s výrobkom žalovaného K., ktorý je spôsobilý vyvolať nebezpečenstvo zámeny. Tým, že sa súd obmedzil iba na ochranné známky zapísané v mene žalobcu 1/ a vylúčil

z posudzovania práva vyplývajúce mu z ochranných známk poskytnutých mu na základe licenčnej zmluvy, spravil rozsudok nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Nesúhlasil tiež s posúdením jeho nároku plynúceho zo známkového práva, kde súd dospel k záveru, že označenie K. nie je zameniteľné s označením K.. V danom prípade súd nesprávne posúdil vizuálnu a fonetickú zameniteľnosť oboch označení. Zastával názor, že slovné označenia K. / K. pozostávajú síce z troch slabík, z ktorých zhodná je len posledná, avšak pri celkovom fonetickom vnímaní tu výrazne vystupuje zhodná koncovka - X, lebo sa jedná v oboch prípadoch o zdobneniny slov. Nie je preto pravda, že dôraz je kladený na prvé slabiky, resp. v tomto prípade je koncovka tak výrazná, že sa nemožno obmedziť len na všeobecné konštatovanie, že zhodná je len posledná slabika – X. Žalobca taktiež nemôže súhlasiť s tvrdením súdu, že zhodná fonetická skladba X nemá vplyv na zameniteľnosť označení. V protiklade s tvrdením súdu, zhodná fonetická skladba X má za následok, že slabiky sú vyslovované v rovnakom rytme X / X a taktiež možno tvrdiť, že porovnávané označenia vytvárajú rým, keďže obsahujú rovnaké samohlásky na rovnakých pozíciách, čo môže rovnako spôsobiť zámenu v povedomí spotrebiteľa. Spodobovanie slabík X / X a X / X označenia foneticky veľmi približuje. Prvé slabiky obsahujú rovnaké spoluhlásky i samohlásky na zhodných pozíciách a líšia sa len písmenom „X“ navyše. Výslovnosť dvoch spoluhlások umiestnených za sebou X je ťažká a tak môže pri bežnej výslovnosti s nedbalou artikuláciou rozdiel medzi slabikami X / X zanikať. Slabiky X / X obsahujú obe rovnako tri písmená, pričom dve (X, X) sú zhodné a spoluhlásky „X“ a „X“ sú obe zhodne tvrdé, znelé, podľa spôsobu tvorby úžinové, podľa sluchového dojmu trené, čo ich foneticky tvorí veľmi podobnými. Obe slová tak pri bežnej výslovnosti znejú veľmi podobne.

Na základe vyššie uvedeného zdôvodnenia sú označenia X / X vizuálne (o čom nemá pochybnosť ani súd), aj foneticky zameniteľné. Táto skutočnosť má za následok, že pri súčasnom používaní týchto označení na rovnakých tovaroch môže dôjsť k ich zámene, čím je naplnená podmienka ustanovenia § 3a ods. 2 zákona o ochranných známkach, ktorý definuje zameniteľné označenia.

Podľa žalobcu 1/ súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku nevykonania individuálneho porovnávania každej z vymenovaných ochranných známk žalobcu 1/ s výrobkom K. z hľadiska fonetického, vizuálneho a sémantického.

Súd prvého stupňa tiež nesprávne vyhodnotil dôkaz – propagačný leták podnikových predajní Pekární IlaS, na ktorom došlo k zámene výrobcu výrobku označeného názvom K. Podčiarkol, že v tomto prípade došlo k zámene na strane distribútorov, čo vytvára predpoklad nebezpečenstva zámeny, ako aj spôsobilosť túto vyvolať. Tým, že predložil tento dôkaz, uniesol svoje dôkazné bremeno a nebolo v jeho silách objasniť okolnosti, za ktorých k zámene došlo. Navyše výrobca propagačného materiálu bol aj distribútorom výrobku K..

V prípade dôkazu – výsledku prieskumu uskutočneného spoločnosťou T. súd prvého stupňa spochybnil štandardný postup profesionálnej agentúry na marketingový prieskum, pričom neuviedol dôvody k neopodstatnenosti stanovenia dĺžky časových úsekov, opierajúce sa o názory odborníkov z relevantného odboru, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že v konaní dostatočne preukázal, že svojím výrobkom nezasiahol do známkového práva k ochranným známkam K., ani V. Jeho výrobok pod názvom K., vrátane samotného nadpisu je dostatočne graficky a významovo odlišný od ochranných známk K. a V. a v tomto prípade tu neexistuje odôvodnená obava o vzájomnej spojitosti týchto výrobkov, alebo nebezpečenstvo zámeny. V plnom rozsahu sa pridržiaval doterajšej argumentácie o nezameniteľnosti ochranných známk K., K. a V., ako aj ich obalových dizajnov.

V súvislosti s nezameniteľnosťou ochranných známk K. a K. opäť poukázal na sémantickú rozdielnosť oboch označení, v dôsledku čoho spotrebiteľ vníma obe označenia ako rozdielne a nezameniteľné. Po rozklade slov ochranných známk na písmena a slabiky v súlade s predchádzajúcimi podaniami konštatoval,

že sa nejedná o vizuálnu a fonetickú zameniteľnosť označení. Uvedené tvrdenie opäť, ako pred súdom prvého stupňa, podporil poukazom na rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky z 19.4.2006. Konštatoval, že aj zameniteľnosť slova K. s ostatnými ochrannými známkami (okrem už posudzovanej známky K. č. X.) K. je tiež vylúčená, nakoľko ďalšie obrazové alebo slovné prvky už len zvýrazňujú rozdiely medzi porovnávanými označeniami (kombinovaná červeno-biela ochranná známka K. č. X., slovná ochranná známka K. OPTIM, atď.). Ak vylúčime zameniteľnosť slovných označení K. a K., nie je možné konštatovať podobnosť obalu výrobku K. so slovnou ochrannou známkou K., nakoľko obal výrobku obsahuje veľa rôznych grafických elementov, ktoré ho dokonale odlišujú od slovnej ochrannej známky K.. Pokiaľ ide o ostatné ochranné známky K. kombinované, tieto síce obsahujú spoločný prvok s výrobkom K. (červený rámček s bielym pásikom), avšak celkový vnem porovnávaných dizajnov je úplne rozdielny.

V prípade ochranných znáмок, ktorých majiteľom je žalovaný 2/, je namietaná najmä voľba motívu – a jeho umiestnenie na výrobku K.. Žalovaný poukázal na prevedenie obrázku teliatka, ktoré vylučuje jeho zameniteľnosť s obrázkami, ktoré má žalovaný 2/ chránené. Ide najmä o jeho farbu, spôsob animácie a umiestnenie tohto obrázku, ktoré vytvára spolu s ďalšími použitými grafickými prvkami na obale výsledný odlišný dizajn. Vnem tohto dizajnu nezasahuje do práv majiteľov ochranných znáмок a nemôže u priemerného spotrebiteľa navodiť žiadnu spojitosť.

Žalovaný uviedol na trh nový dizajn, ktorý s výrobkami žalobcu 1/ a žalobcu 2/ nemá nič spoločné. Žalovaným používané spoločné prvky, napr. zvieratka, červený rámček sa bežne na výrobkoch používajú a vyvinul maximálne úsilie, aby ani tieto prvky nemali žiadnu podobnosť s prvkami používanými inými súťažiteľmi.

Podľa žalovaného prepájanie a spoločné vnímanie ochranných znáмок žalobcov tak, ako to uviedol žalobca 1/ v odvolaní, nie je z právneho, ani materiálneho hľadiska prípustné. Napriek tejto skutočnosti žalobca 1/ mylne vychádza z argumentácie o kombinovaní prvkov ochranných znáмок oboch žalobcov.

Žalovaný tiež tvrdí, že nenapĺňa svojim konaním (výrobou a predajom výrobkov pod názvom K.) všeobecnú klauzulu nekalej súťaže, ani osobitné žalobcom 1/ tvrdené skutkové podstaty nekalej súťaže, pričom odkazuje na argumenty v podaniach nachádzajúcich sa v spise.

V súvislosti s hodnotením propagačného letáku podnikových predajní Pekární HaS vyslovil presvedčenie, že išlo iba o mechanickú chybu softvérového grafika, ktorý pri príprave promočného materiálu ani len neuvažoval o nejakej zameniteľnosti výrobkov a už vôbec nešlo v danom kontexte o správanie sa priemerného spotrebiteľa.

Ďalej namietal nezaujatosť žalobcom 1/ predloženého prieskumu, nakoľko bol vypracovaný na základe návrhu žalobcu 1/, ako zmluvnej strany. Výsledky predloženého prieskumu nie sú hodnoverné, nakoľko v ňom absentujú základné informácie o jeho priebehu a nesúhlasil tiež s krátkym časovým úsekom stanoveným na identifikovanie konkrétneho názvu.

Záverom svojho vyjadrenia poukázal na netradičný procesný postup žalobcov, ako aj na skutočnosť, že žalobca 1/ nepodal návrh na rozšírenie žaloby, či zámenu žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v napadnutom rozsahu a z uvedených dôvodov podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Žaloba je podanie, ktorým sa začína konanie pred súdom. Žaloba okrem iného musí obsahovať všeobecné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p., pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností a musí z nej byť zrejmé, čoho sa žalobca domáha (srov. § 79 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodujúcimi skutočnosťami sa v zmysle ustanovenia § 79 O.s.p. rozumejú údaje, ktoré sú nutné k tomu, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd

rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Opísaním rozhodujúcich skutočností v žalobe plní žalobca tiež svoju povinnosť tvrdenia, uloženú mu ustanovením § 101 ods. 1 O.s.p. Ak neuvedie žalobca v žalobe všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke; povinnosť tvrdenia môže žalobca splniť i dodatočne (pri príprave konania alebo v konaní pred súdom prvého stupňa).

V prípade, že by žalobcom požadované plnenie mohlo obstať aj na inom skutkovom základe, než na tom, ktorý bol opísaný v návrhu na začatie konania, je s ohľadom na dispozičnú zásadu občianskeho procesu nevyhnutné pre jeho posúdenie aj na základe tohto ďalšieho skutkového základu, aby žaloba bola žalobcom, ktorý jedine môže určiť predmet konania, zodpovedajúcim spôsobom účinne zmenená. Jedná sa o prípad zmeny žaloby, kedy žalobca síce i naďalej požaduje rovnaké plnenie, ale na základe iného skutkového stavu ako v žalobe.

Žalobcovia podali zdržovaciú žalobu, ktorú skutkovo opreli o súťažné právo a o známkové právo. V konaní nie je sporné, že žalobca 1/ je majiteľom rady ochranných známk K. a žalovaný 2/ je majiteľom rady ochranných známk V. Zo žaloby je tiež nepochybný skutok (skutkový dej), na základe ktorého žalobca 1/ požadoval ochranu ochrannej známky K. a ochranu proti nekalej súťaži a žalobca 2/ požadoval ochranu ochrannej známky V. a ochranu proti nekalej súťaži.

Podaním, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 29.5.2006, žalovaný 2/ uplatnil svoje dispozičné právo a vzal svoju žalobu späť a žalobca 1/ zobral žalobu späť v bode 4 petitu a zmenil znenie bodu 1 petitu žaloby. Z obsahu uvedeného podania žalobcov, ako aj z podania žalobcu 1/, označeného ako záverečný návrh, doručeného súdu prvého stupňa 3.10.2006, vyplýva, že žalobca 1/ odvolávajúc sa na licenčnú zmluvu uzavretú medzi žalobcami (č.l. 73 a č.l. 80) a majetkové prepojenie spoločnosti žalobcov rozširuje svoju žalobu o skutkové tvrdenia uvedené žalobcom 2/.

Ak žaloba neobsahuje všetky stanovené náležitosti, alebo ak je neúplná alebo nezrozumiteľná, súd uznesením žalobcu vyzve, aby žalobu doplnil alebo opravil, určí mu k tomu lehotu a poučí ho, ako je treba doplnenie alebo opravu vykonať (§ 43 O.s.p.). Ak účastník v lehote napriek výzve súdu podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd uznesením toto podanie odmietne. V posudzovanom prípade, ako vyplýva z obsahu spisu, súd prvého stupňa žalobcu 1/ nevyzval na doplnenie uvedených podaní o opísanie rozhodujúcich skutočností.

Ak je návrh na zmenu žaloby bez väd, je súd podľa § 95 O.s.p. povinný rozhodnúť, či zmenu žaloby pripúšťa. V konaní o rozšírenom návrhu môže pokračovať, ak toto nadobudlo právoplatnosť.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nemohol súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že žalobca 1/ nepodal návrh na zmenu žaloby, z ktorého dôvodu sa týmto návrhom nezaoberal a následne žalobu založenú na zmenenom skutkovom stave neprejednával.

Ďalej sa žiada uviesť, že v sporovom konaní účastníkov zásadne určuje žalobca v návrhu na začatie konania. Jeho úspešnosť v konaní súvisí s vecnou legitimáciou. Vecná legitimácia vyplýva najmä z hmotného práva, podľa ktorého je žalobca subjektom práva, ktoré je predmetom konania.

I keď sa súd prvého stupňa nezaoberal zmenou žaloby, vyslovil názor, že žalobca 1/ v zmenejúcej časti žaloby nie je vecne aktívne legitimovaný, pretože licenčná zmluva nie je účinná. Nakoľko v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa bola táto zmluva platná a účinná, odvolací súd s týmto záverom súdu prvého stupňa nemôže súhlasiť, nakoľko jeho prijatím by došlo k porušeniu ustanovenia § 154 O.s.p.

Tým, že sa súd prvého stupňa nezaoberal dispozičnými úkonmi žalobcu 1/, vec nesprávne právne posúdil a žalobcovi 1/ postupom súdu odňal možnosť konať

pred súdom, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 221 ods. 1 písm. f/, písm. h/ O.s.p. rozhodnutie súdu v napadnutej zamietajúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V novom konaní vo veci rozhodne tiež o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 10. apríla 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu